

Galeria Miejska bwa

Rezydencje 2018. Małgorzata Kaczmarek – Ćwiczenia z fitosocjologii stosowanej.

Ćwiczenia z fitosocjologii stosowanej Małgorzaty Kaczmarek to propozycja posthumanistycznego spojrzenia na otaczający nas świat roślin. Artystka w wyniku obserwacji zachowań społecznych roślin stworzy opowieść o relacjach międzyludzkich oraz pokaże świat roślin poprzez relacje społeczne, odmienne od tych znanych w naszej kulturze. Powstanie żywa ekspozycja będąca efektem inwentaryzacji artystyczno-botanicznych, zrealizowanych na terenie galerii, w jej najbliższym otoczeniu oraz w oparciu o inwentaryzacje botaniczne realizowane w ostatnich latach w regionie województwa kujawsko-pomorskiego.

Program rezydencji:

15 czerwca 2018, godz. 18.00, ul. Gdańska 20

Dlaczego artyści hodują rośliny? – wykład interaktywny

16 czerwca 2018, godz. 11.00, ul. Gdańska 20

Jeden kolor? – warsztaty plastyczne dla dzieci

zapisy: danutamilewska@galeriabwa.bydgoszcz.pl lub tel. 52 339 30 62

7 sierpnia 2018, godz. 18.00, ul. Gdańska 20

Wystawa Małgorzaty Kaczmarek / finał rezydencji artystycznej Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy

Biogram:

Urodzona w 1993r. w Warszawie. W 2017 roku obroniła dyplom licencjacki na Wydziale Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Kontynuuje studia magisterskie na macierzystym wydziale. Najlepiej odnajduje się w realizacjach przestrzennych, społecznych, performatywnych oraz tych z pogranicza nauki i sztuki. Edukatorka i popularyzatorka wiedzy o sztuce współczesnej.

Obszar zainteresowań:

W swoich pracach staram odnosić się do zagubienia i prób porozumienia zarówno na poziomie sytuacji społecznych, jak i niezrozumienia czy zagubienia wobec zagadnień naukowych i paranaukowych. Od 2014 roku ściśle współpracuję z badaczami z Wydziału Biologii UAM w Poznaniu, tak aby poprzez język sztuki mówić o problemach naukowych. To, co mnie szczególnie interesuje, to relacyjność – zarówno w stosunkach międzyludzkich, jak i międzygatunkowych. Szczególnie jednak umiłowalam sobie świat roślin oraz próbę poznania ich spojrzenia na nas i inne gatunki.

kuratorka rezydencji: Danka Milewska

Euroshorts

21-22.06.2018

Euroshorts to europejski festiwal filmowy, który od 25 lat promuje i wspiera młodych artystów oraz wybitne osiągnięcia w filmie krótkometrażowym. W tym roku po raz drugi Galeria Miejska bwa w Bydgoszczy wspólnie z Fundacją Młodego Kina (organizatorem festiwalu) zaprasza na przegląd najciekawszych filmów. W dniach 21-22 czerwca odbędą się trzy projekcje w następujących blokach tematycznych:

21 czerwca godz. 16:00 zestaw „Euroshorts dla dzieci”

21 czerwca godz. 18:00 zestaw „Najlepsze filmy z festiwalu Euroshorts 2017”

22 czerwca godz. 18:00 zestaw „Amerykański Film Reklamowy 2017. Sztuka i technika”

ul. Gdańska 20

Noc Performance 2018

23.06.2018, godz. 18.00

ul. Gdańska 20

SHOW ME SOME LOVE

Tegoroczna edycja Nocy Performance czerpie soki z napotkanego w internecie listu przypisywanego Albertowi Einsteinowi o zwróceniu uwagi na miłość i o tym, by w czasach kryzysu ludzkości odżywiać się tym właśnie rodzajem energii.

Pokazać miłość – z takim działaniem spotkają się świadkowie performansów, przeprowadzonych przez: Grzegorza Bożka, Michała Górczyńskiego, Léann Herlihy.

Grzegorz Bożek – urodzony w 1988 r. w Owczarni na Lubelszczyźnie. Mieszka na poznańskim Łazarzu. Rok pomiędzy 2008 – 2009 spędził w Lublinie na Wydziale Artystycznym UMCS. Studia ukończył w 2015 roku na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Praktykuje z poezją poruszając się w obszarze malarstwa, tekstu, performance, słuchowiska. W wizualnych i werbalnych zdarzeniach opowiada o osobistym doświadczeniu sytuacji peryferyjnych, dziejących się w międzyczasie, w cieniu wydarzeń politycznych i kulturowych. Równoległe od 2010 roku prowadzi dokumentalne notatki filmowe. Stażysta programu Historia Mówiona w Lublinie.

Léann Herlihy to zajmująca się performance artystka z Irlandii. Jej działania skupiają się na przecięciu niewidzialnych struktur władzy, komentują pozycję kobiecego ciała jako punktu ogniskowego stłumionych historii i politycznych pragnień. Spektakle Herlihy są surowe, ponieważ ogranicza swoje gesty do czystego instynktu cielesnego i improwizacji. Odzież w jej twórczości jest raczej obiektem niż uświęconym kostiumem – jednocześnie ukrywającym i demaskującym artystkę performance. Enigmatyczna w formie, często akcentuje te obiekty w odniesieniu do swojego ciała, badając ich historię, gdy przesiewa ich wielokrotne odczyty. Użycie wytrwałości w praktyce Herlihy podkreśla przesadne wydłużanie się czasu, a całość potęguje symbiotyczna relacja z widzem, gdzie sam akt ciągłej obserwacji sam w sobie staje się zrytualizowanym zachowaniem.

Léann Herlihy ukończyła z wyróżnieniem studia w zakresie rzeźby i świadomości przestrzennej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w 2016 roku. Występowała zarówno w kraju, jak i za granicą, m.in. w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Islandii, Norwegii, Niemczech, Polsce i na Słowacji, a jej twórczość jest obserwowana i oceniana również w USA.

W 2017 roku otrzymała nagrodę Travel and Training Award przyznaną przez organizację Arts Council of Ireland, a także Travel Award oraz SIAP (Program Pomocy dla Artystów) przyznawany przez organizację Arts Council of Northern Ireland.

www.leannherlihy.com

Michał Górczyński (ur. 1977) – klarncista, kompozytor, pedagog muzyczny. Jest absolwentem warszawskiej Akademii Muzycznej im. F. Chopina. Od 1998 roku zajmuje się komponowaniem muzyki na różne składy instrumentalne („Zróznicowanie” dwa fagoty i klarnet, „Rondo a la krakowiak” na wrzeszczącego pianistę i klarnet basowy, „Malowanie” na dwa klarnety, fagot, kontrabas, cykle utworów inspirowane językami świata na skrzypce, klarnet i wiolonczelę) oraz muzyki do teatru (około 25 spektakli dla teatrów dramatycznych i lalkowych). Czynn timer zajmuje się improwizacją i interpretacją muzyki współczesnej. Występował jako solista z takimi zespołami jak: de Erepijs, Kwartet Śląski, Filharmonia Podlaska, Filharmonia Szczecińska. Uczestniczył w Międzynarodowych Kursach Muzyki Współczesnej w Darmstadt gdzie prezentował swoje autorskie techniki wykonawcze na klarncie basowym.

Jest twórcą instalacji, tekstów teoretycznych na temat autorskich teorii, audycji radiowych oraz filmów undergroundowych.

Od 2002 roku współtworzy zespół „Kwartludium” specjalizujący się w wykonywaniu muzyki współczesnej. Od 2008 roku pracuje nad poszerzaniem możliwości brzmieniowych klarinetu basowego, inspirując się beat boxem i współpracując z jednym z najlepszych polskich beat boxerów „Tik Takiem” Patrykiem Matelą.

Stypendysta Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu tworzenia alternatywnych podręczników edukacyjnych. Od 2013

roku realizuje projekt „muzyka do języków”, tworząc autorską muzykę do języka jidysz (wydana płyta w Multikulti records), do poezji japońskiej (premiera płyty w 2015 roku dla Fortune records), poezji perskiej Jalaluddina Rumiego (premiera płyty w roku 2016), poezji indonezyjskiej wraz z Warszawską Grupą Gamelanową i Sahnilem Arifem Farobiansah (2018).

Oko – Prolog. Twarz i Maska: Werner Herzog

Otwarcie wystawy „Twarz i Maska: Werner Herzog”

28.06.2018, godz. 18.00

Galeria Miejska bwa, ul. Gdańska 20

Podczas wernisażu:

Lucki Stipetić, Dyrektor Werner Herzog Filmproduction – rozmowa video

prof. Krzysztof Kozłowski „Fitzcarraldo to ja. O filmach fabularnych Wernera Herzoga” – wykład „Twarz i Maska: Werner Herzog”

Wystawa prezentująca 20 fotosów z kinematograficznego dorobku Wernera Herzoga koncentruje się na ukazaniu relacji i inspiracji pomiędzy malarstwem a filmowym językiem reżysera. Ekspozycja, przybierając formę multimedialnej instalacji, przywołuje osobliwą galerię obrazów, w której niczym sen pojawiają się filmowe kadry, portrety bohaterów – podświadoma projekcja niezdefiniowanych obszarów rzeczywistości. Tym samym otwiera pole do poszukiwania odpowiedzi na jedno z najważniejszych pytań stawianych przez Herzoga: kim właściwie jesteśmy jako ludzie.

Twórczość Wernera Herzoga określana jest często mianem filmowego „eseju o człowieku”.

Bohaterami jego obrazów są postaci „odmieńców” i „szaleńców” niedopasowanych do funkcjonujących norm, konwencji i reguł. Samotni, zbuntowani, odrzucający reguły społecznego porządku, przekraczający granice, podróżujący do kresu własnych możliwości – swoim egzystencjalnym uwikłaniem wyrażają jedyną możliwą drogę dotarcia do wewnętrznej prawdy o nas samych. Specyfika realizmu herzogowskiego obrazu służy ukazaniu wnętrza – tego, co skrywane, ukryte, pulsujące pod powierzchnią. Obecne w jego twórczości wpływy estetyki i myśli romantyzmu, egzystencjalizmu i ekspresjonizmu – zauważane i przywoływane przez krytyków i badaczy – nie wyczerpują zarówno pola odniesień, jak i interpretacyjnych odczytań. Jak zauważa Joanna Sarbiewska w książce „Ontologia i estetyka filmowych obrazów Wernera Herzoga”, wyjątkowość Herzoga kryje się przede wszystkim w referencyjnej mocy filmowego obrazu, który rejestruje bytową (niemą, ukrytą) obecność – niedostępną innym narzędziom poznawczym. Choć Herzog „wierzy w celuloidową taśmę”, to jego filmy zakorzenione są w tradycji sztuki. Specyfikę języka filmowego Herzoga tworzą między innymi relacje jego dzieł z malarstwem, przywołujące nie tylko twórczość przedstawicieli romantyzmu czy ekspresjonizmu, ale i baroku czy też późnego średniowiecza. Jak często mówi w wywiadach reżyser, to właśnie malarstwo miało nieporównanie większy wpływ na jego twórczość niż jakiegokolwiek dzieło filmowe. Inspiracje i wpływy wykraczają tu jednak poza podobieństwa wyłącznie formalne, kompozycyjne, ikoniczne cytaty. Dotyczą znacznie głębszych obszarów doświadczenia, podnoszonych w hermeneutycznych analizach malarstwa. Jak pisze Leszek Kołakowski w „Horror metaphysicus”, różne aspekty rzeczywistości ostatecznej (to, co bezimienne i nieopisywalne) najlepiej znajdują swój wyraz w religii i sztuce. Intensywny akt przeżycia i doświadczenia artystycznego otwiera bowiem poczucie zrozumienia, rodzaj ulotnego spełnienia, które jest zarówno prawomocne w sensie poznawczym, jak i dostarcza przeświadczenia, iż jest się w styczności z czymś bardziej realnym niż codzienna rzeczywistość.

Wojciech Luchowski – kurator „Oko Prolog” Edycja 2018

Pozostałe wydarzenia podczas Oko-Prolog

29.06.2018, godz. 18.00

prywatna wieża przy ul. Świętej Trójcy 35/52 w Bydgoszczy

Otwarcie wystawy fotografii Piotra Różyckiego „Czarny Piotruś” – impreza towarzysząca

Po wernisazu możliwość zwiedzania tylko po uprzednim kontakcie mailowym:

fundacjarozruch@gmail.com

30.06.2018, godz. 18.00

Galeria Miejska bwa w Bydgoszczy, ul. Gdańska 20
prof. Marcin Giżycki – wykład oraz pokaz filmu „Szkłane serce“

04.07.2018, godz. 19.00

Galeria Miejska bwa w Bydgoszczy, ul. Gdańska 20
prof. Zbigniew Mikołajko – „Wampir niejedno ma imię“- wykład
Wydarzenie „Oko – Prolog“ jest wstępem do Międzynarodowych Spotkań Nieprzypadkowych „OKO NIGDY NIE ŚPI“, które odbędą się w dniach 01.07.2018 – 04.07.2018 w Pałacu Ostromecko.

kurator: Wojciech Luchowski

koordynacja: Tomasz Zieliński

Organizator: Fundacja Czarny Karzeł

Współorganizator: Galeria Miejska bwa w Bydgoszczy

Współpraca: Werner Herzog Film i Deutsche Kinemathek Museum für Film und Fernsehen

Współfinansowanie: Miasto Bydgoszcz

Grażyna Dobrzelecka. W zawieszeniu

początek 29.06.2018, godz. 18.00

ul. Gdańska 3

koniec 25.08.2018

Grażyna Dobrzelecka jest artystką wizualną zajmującą się oprócz malarstwa, grafiką warsztatową, małą rzeźbą, instalacją oraz książką artystyczną. Pochodzi z Bydgoszczy, ale kilka lat mieszkała w Toruniu, w Wielkiej Brytanii oraz w Krakowie. Ukończyła malarstwo na uniwersytecie w Edynburgu w 2010 roku i brała udział w licznych wystawach zagranicznych. W lutym 2017 powróciła do rodzinnego miasta.

W swojej pracy wykorzystuje rozmaite, często mało znaczące materiały, które stanowią odniesienie do uczuć i relacji międzyludzkich. Na wystawie będzie można zobaczyć dawne oraz najnowsze prace. Instalacja z podwieszanych obiektów oraz rysunków poruszy zagadnienie momentu niepewności oraz oczekiwania, które towarzyszą nam każdego dnia. Będzie to pierwsza wystawa artystki w Polsce.

kurator: Elżbieta Kantorek

początek 29.06.2018, godz. 18.00

ul. Gdańska 3

koniec 25.08.2018

Idealiści i prowokatorzy

Początek 07.08.2018 godz. 18.00

ul. Gdańska 20

Koniec 02.09.2018

Artyści:

Michał Chudzicki

Elvin Flamingo

Konrad Juściński

Małgorzata Kopczyńska

Anna Królikiewicz

Julia Kurek
Kobas Laksa
Zuzanna Marczak
Tomasz Musiał
Katarzyna Szeszycka

Idealiści i prowokatorzy w Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy, połączeni wspólną przestrzenią podejmują wyzwanie by stworzyć środowisko, w którym czas przestaje mieć znaczenie, a użyteczność jest zakwestionowana. Nie wahają się być niepraktyczni, niepoprawni, irytujący. Wyrywają się codzienności, nawet jeśli się nią karmią, by toczyć grę pomiędzy dziełem, mającym własną autonomię, a odbiorcą. By prowokować trzeba być zuchwałym. Również żarliwość idealisty opiera się na odwadze- obie postawy, operując innym środkiem wyrazu są porównywalnie niebezpieczne dla autorów-zgoda na ryzyko odczytania pracy przez widza jako śmiesznej lub kiczowatej albo niezrozumiałej jest tutaj wyzwaniem dla twórców. Nie lubi się o tym mówić głośno. Jednak trzeba temu stawić czoło.

Nie prowokuj mnie! To była prowokacja? Co za prowokacyjny strój! Sprowokować poród.... Tylko ten ostatni termin – medyczny, ma pozytywne konotacje. Ta prowokacja przy pomocy leków ma ułatwić przyjście dziecka na świat. Czy prowokacja w sztuce coś ułatwia? Czy pomaga urodzić się idei i przyczynia się do lepszego odbioru dzieła oraz uchwycenia jego wymowy? *Niepoprawny idealista! Idealizujesz to niepotrzebnie. Ideał sięgnął bruku....*

Idealiści- fantaści, oderwani od codzienności prowokują pytania o sens zgłębiania tego co ulotne, mało zauważalne, lub przeciwnie: wzniosłe, utopijne, lub też hermetyczne i tajemnicze. Idealiści i prowokatorzy, z pozoru na dwóch krańcach barykady wspólnie podczas wystawy podejmują ryzyko, i sprawdzają granice akceptacji, lub jej braku.

„Sztuka jest z założenia manipulacją- człowieczą grą w udawanie, że to co postrzegamy, jest tak naprawdę czym innym, niż nam się wydaje. Mówi to chyba wiele nie tylko o idei sztuki, ale i o nas samych.” [Iwo Zmyślony, fragment tekstu „Manipulacje sztuką, sztuka manipulacji”*].

*Podczas wystawy dostępna będzie publikacja „ Manipulacje. Idealiści i prowokatorzy”, wydawca: Akademia Sztuki w Szczecinie, Szczecin 2017.

Kurator wystawy: Małgorzata Kopczyńska

Współorganizatorem wystawy jest Wydział Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie.